

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

นางสาววรรณธณี ศรีกะกุล
- ตำแหน่ง ครู คศ.๑ -

โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลูป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

แบบรายงานการสร้างนวัตกรรม

๑. ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุม ปีการศึกษา ๒๕๖๕

๒. ชื่อผู้สร้าง

ชื่อ นางสาววรรณธนี นามสกุล ศรีกะกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ -
โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุม เขต/อำเภอ บรบือ จังหวัด มหาสารคาม โทร -
มือถือ ๐๖๓-๖๓๔-๙๑๖๖ E-mail address : wsrikakoon@gmail.com

๓. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- ☒ แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือ ทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่
☐ การสร้างนวัตกรรมใหม่

๔. ประเภทของนวัตกรรม

- ☐ การบริหารจัดการศึกษา ☒ การจัดการเรียนรู้ ☐ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนา
ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญ
ที่สุด เชื่อว่าคนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้
ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการ
ทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรมมีกระบวนการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
อาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย จากประสบการณ์ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อม ที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆพร้อมที่จะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา
หรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่ดีขึ้นและการเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่
เปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาโลก

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้กันแทบทั่วโลก เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็น เครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร
ทั้งทางการศึกษา การแสวงหาความรู้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพของ
ผู้เรียน เพราะการศึกษาเป็นรากฐาน ที่สำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาและการพัฒนาประเทศในทุกๆด้าน

คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานของภาษาที่สำคัญที่สุดสำหรับการสื่อสาร เพราะคำศัพท์เป็นหน่วยกำเนิดความหมาย
ความคิด ความรู้สึก ความต้องการที่ผู้สื่อสารต้องการแสดงออกให้ผู้อื่นทราบ ในการเรียนและการสอนภาษาต่างประเทศ
โดยทั่วไปเริ่มต้นจากสอนคำศัพท์ แต่สาระหลักของการสอนมักเน้นที่การสอนการใช้ไวยากรณ์เป็นหลัก ในช่วงประมาณ
๒ ทศวรรษที่ผ่านมา วงการสอนภาษาต่างประเทศได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านการเรียนการสอนคำศัพท์แพร่หลายมากขึ้น
ทำให้เกิดแนวโน้มว่าการสอนคำศัพท์มีความสำคัญเทียบเท่ากับการสอนไวยากรณ์

(Rajapark Journal Vol.๑๓ No.๓๑ October-December ๒๐๑๙) “ความรู้มีรากฐานมาจากจิตสำนึก”

เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความทางภาษาที่มีความสำคัญในการสื่อสารมาก ดังที่ วิลคิน (Wilkins, ๑๙๗๒) กล่าวว่า ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายความว่า การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารจะสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารได้เลยการจัดการเรียนรู้แบบ Learning by Doing นั้นใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก หรือ “กิจกรรม Activity” เป็นหลัก โดยการ “ลงมือปฏิบัติจริง หรือ Doing” ในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถใช้เป็นกิจกรรมเดี่ยวในบางกิจกรรม แต่ส่วนใหญ่นิยมกิจกรรมกลุ่มที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้แบบสังคมจำลอง ทำให้นักเรียนในกลุ่มเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ส่วนครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในแต่ละกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้นี้ต้องมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เนื้อหา นั้น ๆ มีจุดมุ่งหมาย สนุกสนาน และมีความน่าสนใจดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจกิจกรรม ไม่ซ้ำซากจนก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นครูจึงเป็น “นักออกแบบกิจกรรม Activity Designer” มีอาชีพ ที่สามารถ “มองเห็นภาพกิจกรรม” ได้ทันที

จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยระดับประถมศึกษาให้นักเรียนได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ส่วนระดับมัธยมศึกษาให้เลือกเรียนเพิ่มเติมได้ ภาษาและเลือกเรียนได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๕๑ : ๒๑๐) จากปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ นักเรียน มีปัญหาในการจดจำคำศัพท์ จึงทำให้เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม นักเรียน ส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการอ่านออกเสียงการสะกดคำ การฟัง การอ่านและการเขียน การบอกความหมาย และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้สำหรับสภาพการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น จึงได้วิเคราะห์สภาพการณ์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงศึกษาและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายประกอบการสอนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จะสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจดจำคำศัพท์และสามารถนำความรู้ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

๕. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ
๒. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้โดยวิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง Know my feelings สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ

๖. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ จำนวน ๑๕ คน

๗. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นักวิชาการ และสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้
ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจาก
เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ
เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก
นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ
เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง
มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้
ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษา
กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความ
เหมาะสม

สภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้
วัฒนธรรมสังคม และเศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศหลากหลาย
ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลีภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับและใช้เป็นภาษากลางของ
โลกสำหรับการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศเพื่อดำเนินกิจกรรมประเภทต่างๆ ทั้งในด้านการศึกษาการทำธุรกิจการ
ลงทุน การท่องเที่ยวและการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย
แต่จากผลการทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังอยู่ใน
ระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น การหาวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเพื่อให้มีคุณภาพทัดเทียมชาติ
อื่นๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ณภัทร วุฒิ
วงศ์. ๒๕๕๗ : ๘๙-๙๗) การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึงการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น การพูดเป็นทักษะที่
จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ผลิตจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอด
ความรู้สึนึกคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังอย่างเข้าใจ มีนักการศึกษาหลายได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการ
สื่อสารไว้ดังนี้ อวยชัย ผกามาศ กล่าวว่า เป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และ ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง
เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้คำเสียงภาษา และกริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตาม
จรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง (วรรคณา เค้าอัน. ๒๕๖๐)

การพัฒนา มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Development แปลว่า การเปลี่ยนแปลงที่เล็กละเอียดโดยผ่านลำดับขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ (ปกรณัม ปรียากร. ๒๕๓๘, หน้า ๕) ส่วนความหมายจากรูปศัพท์ในภาษาไทยนั้น หมายถึง การทำความเจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี ถ้าเป็นกริยา ใช้คำว่า พัฒนา หมายความว่า ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้ งอกงาม ทำให้งอกงามและมากขึ้น เช่น เจริญทางไมตรี (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕, ๒๕๓๘, หน้า ๒๓๘)

การพัฒนา โดยความหมายจากรูปศัพท์จึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ ความหมายดังกล่าวนี้ เป็นที่มาของความหมายในภาษาไทยและเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายอื่นๆ (สนธยา พลศรี. ๒๕๔๗, หน้า ๒)

การพัฒนา ที่เข้าใจโดยทั่วไป มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายจากรูปศัพท์ คือ หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ หรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. ๒๕๒๖, หน้า ๑) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบทางด้านคุณภาพระหว่างสภาพการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าในปัจจุบันสภาพการณ์ของสิ่งนั้นดีกว่า สมบูรณ์กว่าก็แสดงว่าเป็นการพัฒนา (ปกรณัม ปรียากร. ๒๕๓๘, หน้า ๕)

การพัฒนา ในความหมายโดยทั่วไปจึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม ความหมายนี้ นับว่าเป็นความหมายที่รู้จักกันโดยทั่วไป เพราะนำมาใช้มากกว่าความหมายอื่นๆ แม้ว่าจะไม่ใช่ยอมรับของนักวิชาการก็ตาม (สนธยา พลศรี. ๒๕๔๗, หน้า ๒)

หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอนมีนักวิชาการสองท่านได้ให้ความหมาย ที่แตกต่างกันไว้ดังนี้ Mackey (๑๙๙๗: ๑๗๖-๑๙๐) และศิริธ แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (๒๕๔๑: ๑๓-๑๔) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน ดังนี้

๑. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยครั้งหรือปรากฏ คำนั่นซ้ำๆ ในหนังสือเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักดี จึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้ และใช้ได้ถูกต้อง

๒. อัตราความถี่สูง (Range) ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ หมายถึง จำนวนหนังสือที่ นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมาก บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่ จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง อย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้นๆ จะมีมากก็ตาม

๓. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ความถี่เพียงอย่างเดียว นั้นต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า Blackboard ถ้าเกี่ยวกับ ห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น

๔. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลาย อย่างหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

๕. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย Lado (๑๙๕๖: ๑๑๙-๑๒๐) เสนอแนวคิดสอดคล้องกับ Mackey (๑๙๙๗: ๑๗๖-๑๙๐) ไว้เป็น ส่วนใหญ่ เว้นบางข้อที่ลาโดได้เสนอไว้ที่แตกต่าง ดังนี้

๑. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
๒. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน เช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
๓. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่ง ๆ แต่ควรเหมาะสมกับ วุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
๔. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนาหรือ พบเห็นคำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น จากหลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน สามารถสรุปได้ว่า ควรเลือก คำศัพท์ที่จะนำมาใช้ให้เริ่มจากง่ายไปหายากเพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกว่ายากจนเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ ปรากฏบ่อยในหนังสือเรียน หรือใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ที่เลือกมาสอนในแต่ละชั่วโมง ไม่ควรมีปริมาณมากควรพิจารณาจากช่วงวัยของนักเรียน เพื่อให้ปริมาณของคำศัพท์เหมาะสมกับ นักเรียน ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้

วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีการสอนคำศัพท์มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ซึ่งวิธีการสอนคำศัพท์มีวิธีการสอน ที่หลากหลายดังนี้
แสงระวี ดอนแก้วบัว (๒ ๕ ๘ : ๑ ๙ ๙) การสอนศัพท์ ใหม่สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนไม่ควรเน้นการเขียนหรืออ่านสะกดคำ แต่ควรให้นักเรียนได้รู้จัก และเข้าใจความหมายของคำก่อน แล้วจึงสอนโครงสร้างของคำและการใช้คำในบริบทต่าง ๆ การแสดงความหมายของคำศัพท์นั้นครูอาจสอนโดยวิธีดังต่อไปนี้

๑. ให้ดูสิ่งของจริงซึ่งครูสามารถนำมาในห้องเรียนได้สะดวก สำหรับการสอนคำศัพท์ พื้นฐานใกล้ตัว (ให้ดูอะไรคืออะไรของจริง รูปประโยคไม่เคลีย ถ้าจะบอกว่าให้ดูการสนทนาจริง ต้องใช้คำว่า ให้นักเรียนฟังการสนทนาจากสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง สำหรับ การสอนคำศัพท์พื้นฐานใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน

๒. ให้นักเรียนศึกษาคำจากบัตรภาพและบัตรคำ

๓. ครูใช้วิธีการวาดภาพบนกระดาน

๔. ครูแสดงท่าทางไปคำ สำหรับการสอนความหมายของคำศัพท์ที่แสดงกริยาท่าทาง

๕. ครูบอกลักษณะหรือคำจำกัดความของคำนั้น ๆ

๖. ครูสอนความหมายโดยใช้คำศัพท์ในบริบท (ในบริบทอะไร ประโยคชาดกรรม) ครูสอน ความหมายโดยพิจารณาคำศัพท์จากบริบทในประโยคที่ใช้เป็นคำถาม (ใช้อันนี้ไหม) เช่น Full from tree in autumn. (leaves)

๗. ครูสอนความหมายของคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมโดยสร้างบริบทหรือสถานการณ์ขึ้น เช่น There was a house on fire and he saved the girl. (brave)

๘. ครูนำนักเรียนไปศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายจากบริบท หรือสถานการณ์จริง

๙. ใช้คำตรงข้าม เช่น An ugly girl isn't pretty.

๑๐. การใช้คำเหมือน

๑๑. การแปลความหมาย ครูสามารถใช้ภาษาท้องถิ่นของตนแปลความหมายของคำที่สอน แต่วิธีการสอนนี้ไม่เป็นที่นิยมในการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้วิธีการนี้อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของการ ใช้ความหมายที่มากขึ้นด้วยการเปรียบเทียบความหมายจากภาษาถิ่น

๑๒. การใช้แผนภูมิสิ่งของอยู่ไม่เกิน ๑๐ ชนิด แล้วให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์นั้นทีละคำ ตามครูระบุ ถ้านักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ครูจึงเขียนคำศัพท์กำกับสิ่งของนั้น ๆ และให้นักเรียน สะกดคำตามลำดับ

๑๓. เกมคำศัพท์ เช่น เกม Scrabble และ crossword Puzzle

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning

Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, ๑๙๙๑) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้ สมมติฐานพื้นฐาน ๒ ประการคือ ๑) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ ๒) แต่ละบุคคล มีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, ๑๙๙๓) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับ ความรู้(receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้(co-creators) (Fedler and Brent, ๑๙๙๖) Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือเป็นการเรียนรู้ผ่านการ ปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง ” ความรู้ “ ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์กระบวนการในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้ กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์“เป็นกระบวนการ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่าง มีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาท ในการสอนและการให้ ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นใน การจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ” กระบวนการเรียนรู้Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มาก และ นานกว่า กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้Active Learning สอดคล้องกับ การทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบ ๖ ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า ซึ่ง อธิบายไว้ ดังรูป

จากรูปจะเห็นได้ว่า กรวยแห่งการเรียนรู้นี้ได้แบ่งเป็น ๒ กระบวนการ

คือ กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

- กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง ๑๐%
- การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการ เรียนรู้ด้วย กิจกรรมอื่นในขณะที่อาจารย์สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง ๒๐%

• หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้ คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐%

- กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์ การสาธิต จัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดูรวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น เป็น ๕๐%

กระบวนการเรียนรู้ Active Learning

- การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ นำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนา ตนเอง เติบโตความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เขาได้มีโอกาสรวมอภิปรายให้มีโอกาสฝึก ทักษะการสื่อสาร ทำให้ผลการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น ๗๐%

• การนำเสนองานทางวิชาการ เรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริง มีการ เชื่อมโยงกับ สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึง ๙๐%

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning)

๑ ความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้จากกิจกรรมที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่หลากหลาย ความต้องการที่การเรียนรู้ของผู้เรียนจะขึ้นอยู่กับภาระบางอย่างในการทดลองและ กิจกรรม ความคิดในการเรียนรู้ ตามกิจกรรมนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่านักเรียนคือผู้เรียนที่ใช้กระบวนการคิดมากกว่า ผู้ที่ได้รับข้อมูลแบบถูก ภาระทำ passive หากนักเรียนได้รับโอกาสในการสำรวจหรือลงมือกระทำด้วยตัวเองและมี สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ เหมาะสมมากที่สุด การเรียนรู้จะเกิดความสุขสนทนและยังยืนยาวนาน (Horsburgh, ๑๙๙๔) ซึ่งสอดคล้องกับการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน มีพื้นฐานมาจากการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Theory) ซึ่งเชื่อว่าการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจะทำให้การเรียนรู้มีความหมายและมีประสิทธิภาพ มากกว่าการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียน กล้าลงมือปฏิบัติ กล้าคิดและ กล้าแสดงออก สามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ผ่านการสังเกต การทดลองและการลงมือทำ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสังคมได้ (Ayotola & Isohala, ๒๐๑๓) จากความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็น ฐาน สามารถสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติ สืบค้นแสวงหาสร้างองค์ ความรู้และทักษะด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมเป็นหลัก เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง

บทบาทสมมติ กิจกรรม กลุ่ม การแสดงละครเป็นต้นโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง แต่ใน การทำกิจกรรมยังมีข้อจำกัดโดยที่ครูต้องคำนึงถึงเพื่อไม่ให้เรียนเนื้อหาบ่อยเกินไปส่วนใหญ่ทำแต่กิจกรรม ควรต้อง ปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๖๑ ๓.๒ ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน แนวคิดเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งมี ๖ ขั้นตอนดังนี้ ๑) ขั้นนำ ครูให้ โอกาสการเรียนรู้และชี้แนะการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ๒) ขั้นประสบการณ์ ครูให้สถานการณ์การเรียนรู้ โดยให้นักเรียน มีโอกาสที่จะสังเกต สำรวจให้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาความเข้าใจของตนเอง ๓) ขั้นกิจกรรม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม Rajapark Journal Vol.๑๓ No.๓๑ October-December ๒๐๑๙ “ความรู้มีรากฐานมาจากจิตสำนึก” [๒๐๐] วารสารรัชต์ภาคย์ ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๑ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๒ TCI กลุ่มที่ ๒ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ร่วมอย่างเข้มข้นในกิจกรรมที่แตกต่างกัน ๔) ขั้นสร้างความรู้ นักเรียนทุกคนสร้างความรู้ของตัวเองโดยขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ ๕) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนในกลุ่มพูดคุยร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด ๖) ขั้นประเมินผล เป็นการ ประเมินตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน (Lakshmi, ๒๐๐๗) และโครงสร้างการจัดกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีขั้นตอน ๕ ขั้นตอน ดังนี้ ๑) ขั้นนำ คือ การบอกบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และสนับสนุนความสะดวกในการเรียน ๒) ขั้นศึกษาและอภิปราย โดยให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนที่ผู้สอนได้จัดเตรียมให้และนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๓) ขั้น กิจกรรม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้ ๔) ขั้นผลสะท้อนจากกิจกรรม ให้ผู้เรียนสะท้อน ความคิดที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ๕) ขั้นประเมินผล ประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำ กิจกรรมมา (NCSALL, ๒๐๐๖) กล่าวโดยสรุปจากการอธิบายขั้นตอนการสอนของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์รูปแบบขั้นตอนการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ออกมาเป็นขั้นตอน ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ขั้นเตรียม คือ การเตรียม ความ พร้อมให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒) ขั้นกิจกรรมการสอนคำศัพท์ คือ ผู้สอนเสนอคำศัพท์ใหม่ในการทำกิจกรรม ๓) ขั้น ปฏิบัติกิจกรรม คือ การให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้เตรียมไว้ ๔) ขั้นสรุปและประเมินผล คือ เป็นขั้นที่ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองกับผู้อื่นได้และประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำ กิจกรรมมาทั้งหมด

๘. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่นเกมน การวาดภาพ การทำอาหารและเครื่องดื่ม และการประดิษฐ์ - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't go over there. etc. - คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมน Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc.
	๒. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ข้อความ นิทาน และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
	๓. เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการ ฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc. - Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are... What...?/Where...? It is .../They are... What...doing? ...is/am/are... etc. - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... Is/Are/Was/Were/Did...or...? etc.

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ป.๖	๑. พูด/เขียนโต้ตอบ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ขมเขย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิดตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine./ Very well/ Thank you. And you?/ Hello. I am... Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you, too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/ later./ Great!/ Good./ Very good. Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K./ That's O.K./ That's all right./ Not at all./ Don't worry./ Never mind./ Excuse me./ Excuse me, Sir./Miss./Madam. etc.
-----	--	--

	๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่มี ๒-๓ ขั้นตอน
	๓. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/Could...?/ Yes,.../No,... etc.

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๔. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
	๕. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ/ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรียกสิ่งต่างๆ จำนวน ๑-๑,๐๐๐ ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา กิจกรรมที่ทำ สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่างๆ ทิศทางง่ายๆ สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก เครื่องหมายวรรคตอน
	๒. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ และประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง
	๓. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกายตามฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	๒. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ป.๖	๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
-----	--	--

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

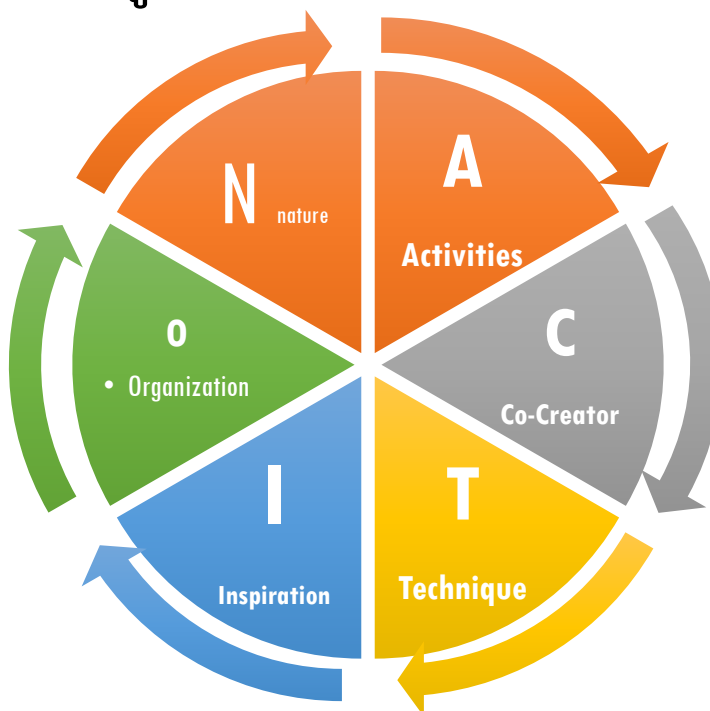
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

๙. การออกแบบนวัตกรรม

ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีการวางแผนร่วมประชุมจากผู้อำนวยการโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู และผู้ปกครอง เพื่อสะท้อนปัญหาการเรียนของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และหาแนวทางจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนในด้านการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำคำศัพท์ โดยบูรณาการแนวคิดกระบวนการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียน คณะครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิเคราะห์แผนการสอนกำหนดตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

การนำแผนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคณะครูได้ใช้แผนการสอนที่เสร็จสมบูรณ์ครบองค์ประกอบ แล้วครูผู้สอนก็นำไปใช้กับนักเรียนและมีการนิเทศห้องเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเพื่อสังเกตการณ์จัดการเรียนการสอนของนักเรียนหลังจากสอนเสร็จก็มีการ PLC จากคณะกรรมการนิเทศ ดังนี้

รูปแบบ ACTION Model

Activities	: กิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์
Co-Creator	: การมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้เรียน
Technique	: เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
Inspiration	: การเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน
Obtain	: การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
Nature	: ธรรมชาติและความถนัดของผู้เรียน

๑. Activities (A) หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีบทบาทในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านการเล่นเกม การร้องเพลง บทบาทสมมุติ และสถานการณ์จำลอง คุณครูทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีการวางแผนการใช้สื่อที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข มีการพัฒนาการฟัง การพูดภาษาอังกฤษไปด้วยความมั่นใจ ครูจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือกระทำ เกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนและนักเรียนได้ลงมือกระทำมากกว่าฟัง และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป

๒. Co-Creators (C) หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นกระบวนการคิดซึ่งเป็นหัวใจของขั้นตอนการเรียนรู้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าตามประเด็นความรู้ ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม และแบ่งงานความรับผิดชอบภายในกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป

๓. Technique (T) เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำใดๆ เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำนั้นๆ มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น เทคนิคการสอน จึงหมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอน วิธีการสอน หรือการดำเนินการทางการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอนการสอนการแบ่งทักษะการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการที่จะเรียนเพื่อโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับประสบการณ์ที่จะสอน

๔. Inspiration (I) การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดและการกระทำในสิ่งที่พึงประสงค์เป็นการจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน การกระตุ้นหรือความต้องการที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจนเกิดการพัฒนาทักษะตามมา หากเป็นการเรียนรู้ทางภาษา พฤติกรรมที่บุคคลนั้นจะแสดงออกอย่างเด่นชัด เช่น ความกระตือรือร้น การค้นคว้า ครูร่วมมือกับนักเรียนในการกำหนดหรือตั้งประเด็นความรู้ หรือหัวข้อเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแผนที่สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นขั้นที่นักเรียนจะรับรู้ถึงจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียน ข้าพเจ้าเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียนและการเรียนรู้ เช่น เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้นักเรียนซักถาม หรือตั้งคำถาม การฟังเพลง การเล่นเกม การชวนสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนตั้งประเด็นที่ต้องการรู้การกระตุ้นความสนใจ การใช้คำถามสร้างพลังความคิด รวมไปถึงการร้องเพลง นักเรียนเปลือยเปลื่นเกิดความสนใจในการเรียน

๕. Obtain (O) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ หมายถึง ขั้นของการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝน นำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาส ให้นักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนมีความภูมิใจในตนเอง รู้จักชื่นชมผู้อื่น เรียนรู้ได้ดี มีความสุขในการเรียน

๖. Nature (N) ธรรมชาติของผู้เรียน หมายถึง ธรรมชาติของการเรียนรู้ที่อาจจะแตกต่างกันตามตัวบุคคล และวิธีการในการเรียนในการเรียนรู้สิ่งเดียวกัน บุคคลต่างกันอาจเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันเพราะบุคคลอาจมีความพร้อมต่างกัน มีความสามารถในการเรียนต่างกัน มีอารมณ์และความสนใจที่จะเรียนต่างกันและมีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนต่างกัน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล อีกทั้งยังต้องเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนและวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน

๑๐. วิธีดำเนินการ

๑. วิเคราะห์โครงสร้างของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
๒. ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
๓. จัดทำสื่อกิจกรรมการสอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เรื่อง Knowing my feelings เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

๔. จัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ เรื่อง Knowing my feelings ในชั่วโมงเรียนและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ขั้นเตรียม คือ การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน

ขั้นกิจกรรมการสอนคำศัพท์ คือ ผู้สอนเสนอคำศัพท์ใหม่ในการทำกิจกรรม

ขั้น ปฏิบัติกิจกรรม คือ การให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้เตรียมไว้

ขั้นสรุปและประเมินผล คือ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองกับผู้อื่นได้และประเมินผล การเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำกิจกรรมมาทั้งหมด

๕. ประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนและหลังเรียนการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๖. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการการเรียนรู้

๗. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเกมประกอบการสอน ตามเกณฑ์ ๗๕/๗๕

๘. วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางการเรียนรู้คำศัพท์ เรื่อง Knowing my feelings การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๙. สรุปผลการดำเนินการ

๑๑. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

จากผลจากการใช้นวัตกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ มีประสิทธิภาพค่า E๑/E๒ = ๗๗.๗๕/๗๘.๗๕ ซึ่งปรากฏดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ตามเกณฑ์ ๗๕/๗๕

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E๑	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E๒	E๑/E๒
๒๕	๑๘.๙๓	๗๕.๗๓	๕	๓.๙๓	๗๘.๗๕	๗๕.๗๓/๗๘.๖๗

จากตารางที่ ๑ พบว่าคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ(E๑) ที่ได้รวบรวมจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ ๗๕.๐๖ และคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E๒) ที่ได้จากคะแนนรวมของการประเมินหลังเรียนมีค่าเท่ากับ ๗๘.๖๗ จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนนระหว่างเรียน					รวม	คะแนน สอบ หลัง เรียน
			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5		
		5	(5 คะแนน)	(5 คะแนน)	(5 คะแนน)	(5 คะแนน)	(5 คะแนน)	25	5
1	เด็กชาย ณัฐพล ทิ้งโคตร	2	3	3	4	4	4	18	5
2	เด็กชาย ณัฐพล แก้วละมุล	2	4	4	4	4	4	20	5
3	เด็กชาย พงชกร หรัญรัตน์	2	5	4	5	5	5	24	5
4	เด็กชายพนธกร ปัดลาด	3	3	3	4	4	4	18	5
5	เด็กชาย ศุภชัย โสณิลาด	2	3	4	3	4	3	17	3
6	เด็กชาย สิทธิพงษ์ พินเกาะ	1	2	2	3	3	3	13	3

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนน สอบหลัง เรียน
7	เด็กหญิง จิราพร ราชคง	2	4	3	4	4	4	19	4
8	เด็กหญิง ปลายฉัตร ปุ่มสันเทียะ	3	3	4	4	4	4	19	3
9	เด็กหญิง แพพภา ภูพินาค	3	5	4	5	5	5	24	5
10	เด็กหญิง รินรดา วงพิเดช	2	2	3	3	3	3	14	4
11	เด็กชายวีรพงษ์ ธงหาร	1	2	2	2	3	3	12	3
12	เด็กชายทิวา แก้วพรม	1	5	5	5	5	5	25	5
13	เด็กหญิงเขมจิรา ทิ้งโคตร	2	3	3	4	4	4	18	3
14	เด็กชายฉัตรมงคล มาศรี	2	4	4	5	4	4	21	3
15	เด็กหญิงวรัญญา หลอดเพชร	2	4	5	4	4	5	22	3
คะแนนรวม		30	52	53	59	60	60	284	59
คะแนนเฉลี่ย		2.00	3.47	3.53	3.93	4	4.00	18.93	3.93
ร้อยละ		40.00	69.33	70.67	78.67	80	80.00	378.67	78.67

๒. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งปรากฏดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอน
กิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ
โดยการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการเรียนรู้

จำนวนนักเรียน	ผลรวมคะแนน (คะแนนเต็ม ๕)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
๑๕	๔๐	๗๘.๖๗	๐.๗๘
ค่าเฉลี่ย	๒.๐๐	๓.๙๓	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๒ พบว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า ๒.๐๐ และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน
มีค่า ๓.๙๓ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็น
ฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรม
เป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ มีค่าเท่ากับ ๐.๗๘ หรือมีค่า
ความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ ๗๘

ตารางที่ ๓ การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ดังนี้

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
๑	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสาระการเรียนรู้ที่เรียน	๔.๖๐	๐.๘๖	มากที่สุด
๒	เนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก เรียนแล้วเข้าใจ	๔.๔๕	๐.๘๘	มาก
๓	เนื้อหาให้ความรู้ความเข้าใจชัดเจน นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๔.๘๔	๐.๓๖	มากที่สุด
รวม		๔.๖๕	๐.๘๐	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
๔	นักเรียนได้วางแผนและดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๔.๘๙	๐.๓๑	มากที่สุด
๕	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๘๔	๐.๓๖	มากที่สุด
๖	นักเรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๔๒	๐.๘๒	มาก
๗	กิจกรรมจัดได้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	๔.๗๔	๐.๕๕	มากที่สุด
๘	ได้ฝึกทักษะการปฏิบัติส่วนบุคคลและลักษณะส่วนบุคคล	๔.๗๐	๐.๗๔	มากที่สุด
รวม		๔.๗๓	๐.๕๕	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้				
๙	เกมช่วยให้เข้าใจและก่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติงาน	๔.๘๕	๐.๗๓	มากที่สุด
๑๐	เกมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๖๘	๐.๖๕	มากที่สุด
๑๑	เกมส่งเสริมให้เกิดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์	๔.๑๐	๑.๒๕	มาก
รวม		๔.๕๘	๐.๗๙	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล				
๑๒	มีโอกาสดูทราบผลประเมินของตนเองและกลุ่ม	๔.๘๐	๑.๐๑	มากที่สุด
๑๓	มีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามสภาพจริง	๔.๖๘	๐.๖๕	มากที่สุด
๑๔	การวัดผลประเมินครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	๔.๑๕	๑.๐๗	มาก
๑๕	เกณฑ์การวัดชัดเจนเหมาะสม	๔.๔๗	๐.๗๕	มาก
รวม		๔.๕๕	๐.๗๘	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม		๔.๖๔	๐.๖๗	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง Know my feelings ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุบ

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ โดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๔ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗ เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๖๕ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๘๐) ด้านเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย = ๔.๗๓, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๕๕) ด้านสื่อการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๘ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๗๙) และด้านการวัดและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = ๔.๖๔ , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๖๗) ตามลำดับ

การจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน

สรุปผลได้ดังนี้

๑. การจัดการการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ มีประสิทธิภาพ (E๑/E๒) เท่ากับ ๗๗.๗๓/๗๘.๘๖
๒. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ที่เรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน
๓. นักเรียนมีความพึงพอใจของที่มีต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เรื่อง My Know my feeling กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๔ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๗

๑๒. การเผยแพร่นวัตกรรม

- ๑.ข้าพเจ้าเผยแพร่มีการเผยแพร่ผลงานให้กับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คณะครูในโรงเรียนตามกระบวนการ PLC เป็นแนวทางในแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ๒.ข้าพเจ้าเผยแพร่มีการเผยแพร่ผลงานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ได้แก่ Youtube / Facebook โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ

นางสาววรรณธณี ศรีทะกุล ผู้รายงาน
ตำแหน่ง ครู

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส ๑๑๖๑๐๑
หน่วยการเรียนรู้ Feelings เรื่อง Knowing Your Feeling
ผู้สอน นางสาววรรณธณี ศรีทะกุล

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เวลา ๑ ชั่วโมง
โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ

๑. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึกและการบอกความรู้สึกทำให้ผู้เรียนได้รู้โครงสร้างประโยคการถาม-ตอบ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารบอกความรู้สึกได้

๒. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ป.๖/๓ เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน

ต ๑.๒ ป.๖/๑ พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต ๑.๒ ป.๖/๔ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนครอครัวและเรื่องใกล้ตัว

ต ๒.๑ ป.๖/๑ ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษา

ต ๔.๑ ป.๖/๑ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

นักเรียนสามารถออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึกได้ถูกต้อง

ทักษะ/กระบวนการ (P)

นักเรียนสามารถจับคู่ภาพคำศัพท์กับประโยคได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

๔. สาระการเรียนรู้

Pronunciation: sad, happy, shocked, hungry, thirsty, sleepy, cold, hot, sick, scared, bored

Vocabulary: sad, happy, shocked, hungry, thirsty, sleepy, cold, hot, sick, scared, bored

Grammar/Structure: How do you feel when.....?

I am.....

I feel.....

Function : Talking about feelings

๕. สื่อการเรียนรู้

เกมส์โยนลูกบอล, ใบงาน Matching my feelings, Power point (Knowing your feelings) , Youtube (Feeling songs)

๖. กิจกรรมการเรียนรู้ :

๖.๑ ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up)

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน

Where is ? Where is ? (ใส่ชื่อนักเรียน)

Raise your hand. Raise your hand.

Please Please

- ครูร้องเพลงเพื่อกระตุ้นผู้เรียน เพลง If you happy and you know...

(ใส่คำศัพท์ที่จะให้นักเรียนทำ เช่น crapb your hand , turn around , knock your head)

๖.๒ ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกโดยใช้ Power Point, Flash cards

Vocabulary: sad, happy, shocked, hungry, thirsty, sleepy, cold, hot, sick, scared, bored

-ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก

How do you feel today?

S + V to be + อารมณ์และความรู้สึก (I am bored)

S + feel(s) + อารมณ์และความรู้สึก (I feel bored)

๖.๓ ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

- ครูแบ่งให้นักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่ม ละ ๕ คน

๖.๓.๑. กิจกรรม Funny Ball นักเรียนเล่นเกมส่งลูกบอลเพื่อทบทวนคำศัพท์

- นักเรียนส่งลูกบอลต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อครูปิดเพลงให้หยุด นักเรียนที่ถือลูกบอลอยู่ในมือต้องยืนขึ้นพร้อมกับแสดงท่าทางเกี่ยวกับความรู้สึก แล้วให้นักเรียนคนอื่นๆในห้องเรียนทายว่านักเรียนคนที่ถือลูกบอลกำลังรู้สึกอย่างไร ถ้าทายถูกได้ ๑ คะแนน ผิดสลับกันเรื่อย ๆ ทีมไหนได้คะแนนมากกว่าเป็นผู้ชนะ

๖.๓.๒ แต่ละกลุ่มจะได้รับชิ้นงาน My feeling matching Games สมาชิกในกลุ่มช่วยกันจับคู่ประโยคบอกความรู้สึกให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

- แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำและความรู้สึกตามแต่ละภาพในชิ้นงานที่สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกันทำ

๖.๔ ขั้นนำไปใช้ (Production)

-นักเรียนทำใบงาน Find someone Who....feels... โดยนักเรียนแต่ละคนจะถาม-ตอบเพื่อนในห้องว่าวันนี้รู้สึกอย่างไร สลับถาม-ตอบ กันภายในห้องเรียน

-สื่อนักเรียนออกมาสนทนาถาม-ตอบกับคู่ของตนเอง

๖.๕ ขึ้นสรุป (Wrap up)

- ครูทบทวนคำศัพท์โดยใช้ Power Point, Flash cards แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน

๗. การวัดผลประเมินผล

การวัดและประเมินผล	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) นักเรียนสามารถออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึกได้ถูกต้อง	ประเมินการพูด การออกเสียงศัพท์	แบบประเมินการพูด	๘๐% ขึ้นไป ผ่าน
ด้านทักษะกระบวนการ (P) นักเรียนสามารถจับคู่คำศัพท์กับความหมายได้ถูกต้อง	การสังเกตการทำงาน	แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินการทำงานกลุ่ม	๘๐% ขึ้นไป ผ่าน
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	การสังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	แบบวัดเจตคติของผู้เรียน	๘๐% ขึ้นไป ผ่าน

การวัดและประเมินผล

เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษา

1. การพูด

แบบบันทึกการประเมินการพูดออกเสียงคำศัพท์

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการ พูด	รวมคะแนน
		8	8	4	20
1	เด็กชาย ญัฐพล ทิ้งโคตร				
2	เด็กชาย ญัฐพล แก้วละมุล				
3	เด็กชาย พงชกร หรัญรัตน์				
4	เด็กชายพนธกร ปัดลาด				
5	เด็กชาย ศุภชัย โสณิลาด				
6	เด็กชาย สิทธิพงษ์ พินเกาะ				
7	เด็กหญิง จิราพร ราชคง				
8	เด็กหญิง ปลายฉัตร ปุ่มสันเทียะ				
9	เด็กหญิง แพมภา ภูพินาค				
10	เด็กหญิง รินรดา วงพิเดช				
11	เด็กชายวีรพงษ์ ธงหาร				
12	เด็กชายทิวา แก้วพรม				
13	เด็กหญิงเขมจิรา ทิ้งโคตร				
14	เด็กชายฉัตรมงคล มาศรี				
15	เด็กหญิงวรัญญา หลอดเพชร				
16	เด็กชาย ญัฐพล ทิ้งโคตร				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววรรณธณี ศรีกะกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง การประเมิน	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดง ท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงเหมาะสม กับบทบรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	1	4
รวม					5	20

แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/คะแนน	ความ ร่วมมือ	ขั้นตอน	แสดงความ คิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	4	8	4	4	20
1	เด็กชาย อนุรักษ์ ทังโคตร					
2	เด็กชาย อนุรักษ์ แก้วละมุล					
3	เด็กชาย พงชกร ทรัพย์รัตน์					
4	เด็กชายพนธกร ปัดลาด					
5	เด็กชาย ศุภชัย โสณิลาต					
6	เด็กชาย สิทธิพงษ์ พินเกาะ					
7	เด็กหญิง จิราพร ราชคง					
8	เด็กหญิง ปลายฉัตร ปุ่มสันเทียะ					
9	เด็กหญิง แพมภา ภูพินาค					
10	เด็กหญิง รินรดา วงพิเดช					
11	เด็กชายวีรพงษ์ ธงหาร					
12	เด็กชายทิวา แก้วพรม					
13	เด็กหญิงเข็มจิรา ทังโคตร					
14	เด็กชายฉัตรมงคล มาศรี					
15	เด็กหญิงวรัญญา หลอดเพชร					
16	เด็กชาย อนุรักษ์ ทังโคตร					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววรรณธณี ศรีกะกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่มทุกคน ร่วมมือกันทำงาน มี การ ประสานงานที่ดีเปิด โอกาสให้สมาชิกกลุ่ม อื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรมตลอดเวลา การนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทุกคน ร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมีส่วน ร่วมในกิจกรรมบางช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงานที่ได้รับ มอบหมาย แต่ยังขาด การประสานงานใน กลุ่ม เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมีส่วน ร่วมน้อยมากในช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ทำงานกลุ่ม ขาดการประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่นไม่มี โอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ในช่วงของการนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มทำงานจนกระทั่ง เห็นผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานค่อนข้างชัดเจน ตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานแต่ยัง มีความสำเร็จของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8
การแสดง ความ คิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดงความ คิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วม แสดง ความคิดเห็น	สมาชิกมากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ ให้ ความร่วมมือใน การแสดงความคิดเห็น	1	4
ความ รับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ทำงาน ที่ได้รับมอบหมายจน เสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคน เลื่องงาน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ไม่ ค่อย สมบูรณ์ทันเวลา	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

ภาระงาน / ชิ้นงาน

แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ความคิด สร้างสรรค์	รวมคะแนน
		12	8	20
1	เด็กชาย ญัฐพล ทิ้งโคตร			
2	เด็กชาย ญัฐพล แก้วละมุล			
3	เด็กชาย พงชกร หรัญรัตน์			
4	เด็กชายพนธกร ปัดลาด			
5	เด็กชาย ศุภชัย โสณิลาด			
6	เด็กชาย สิทธิพงษ์ พินเกาะ			
7	เด็กหญิง จิราพร ราชคง			
8	เด็กหญิง ปลายฉัตร ปุ่มสันเทียะ			
9	เด็กหญิง แพณกา ภูพินาค			
10	เด็กหญิง รินรดา วงพิเดช			
11	เด็กชายวีรพงษ์ ธงหาร			
12	เด็กชายทิวา แก้วพรม			
13	เด็กหญิงเข็มจิรา ทิ้งโคตร			
14	เด็กชายฉัตรมงคล มาศรี			
15	เด็กหญิงวรัญญา หลอดเพชร			
16	เด็กชาย ญัฐพล ทิ้งโคตร			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววรรณธณี ศรีกะกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
ความสมบูรณ์ของ ชิ้นงาน	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	3	12
ความคิดสร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ แต่มีบางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อยจาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่เหมือนกับ ตัวอย่าง	2	8
รวม					5	20

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู
โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑

ชื่อครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้

รายวิชา รหัสวิชา ชั้น ปีการศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

๕ : มากที่สุด ๔ : มาก ๓ : ปานกลาง ๒ : น้อย ๑ : น้อยที่สุด

กิจกรรม	ความพึงพอใจ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. ครูมีการเตรียมการสอน					
๒. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
๓. เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง					
๔. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
๕. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
๖. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล					
๗. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
๘. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
๙. ครูให้ออกาสักนักเรียนซักถามปัญหา					
๑๐. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย					
๑๑. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
๑๒. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
๑๓. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ					
๑๔. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
๑๕. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม					
๑๖. ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา					
๑๗. นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า					
๑๘. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
๑๙. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม					
๒๐. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					
รวมคะแนน					
รวมทั้งหมด					

สรุปผลการประเมิน

☐ ๘๐- ๑๐๐

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

☐ ๗๐-๗๙

ระดับความพึงพอใจมาก

☐ ๖๐ -๖๙

ระดับความพึงพอใจปานกลาง

☐ ๕๐-๕๙

ระดับความพึงพอใจน้อย

☐ น้อยกว่า ๕๐ ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาววรรณธนี ศรีกะกุล)

ตำแหน่ง ครู คศ.๑

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(ตรวจ / นิเทศ / เสนอแนะ / รับรอง)

.....

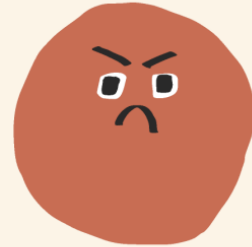
.....

ลงชื่อ.....

(นางณัฐธลักษณ์ จันทศรีสกุล)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนโคกกลางบ่อหลุบ

Let's learn: Feeling

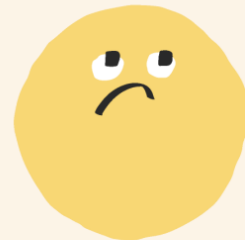

worried

happy

angry

Let's learn: Feeling

sad

bored

surprised

ที่มา สื่อเพลงจากเพลง If you're happy and you know it โดย Kidusicshop๑

<https://www.youtube.com/watch?v=hwTwt๕olW๓U>

ที่มา สื่อการสอนจาก Fun kids English

<https://www.youtube.com/watch?v=j๑bldWfeutI>

Find someone who.....

Direction: Ask your friends about their feelings and write their names in the blanks. (5 points)

No.	Feelings	Classmate's name
1		
2		
3		
4		
5		

6		
7		
8		
9		
10		

Group.....

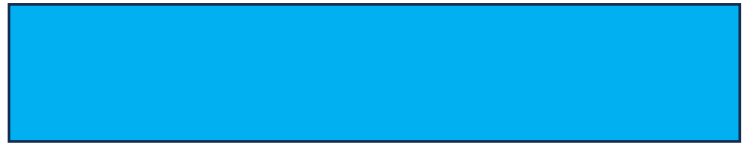
My Feelings

Direction: Match the correct sentences to the correct pictures (5 points)

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

ເລຂຍ

Know my feelings

Group.....

Direction: Match the correct sentences to the correct pictures (5 points)

1.

My dog is sick. I feel sad

2.

**Today is my birthday,
I feel happy.**

3.

**I did not eat anything,
now I feel so hungry.**

4.

It is snowy today, I am cold.

5.

**My brother broke my pencil,
I feel so angry with him.**

6.

I am so thirsty, I want to drink some water.

7.

**Today the weather is too hot,
I am sweating.**

8.

I worked too much, It makes me tired.

9.

I feel bored. I want to go out.

NAME:

DATE:

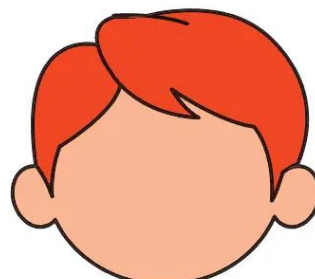
Draw The Faces

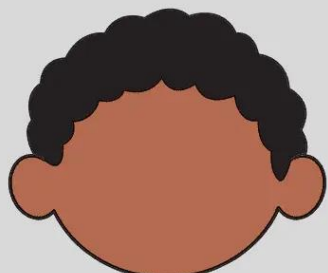
happy

tired

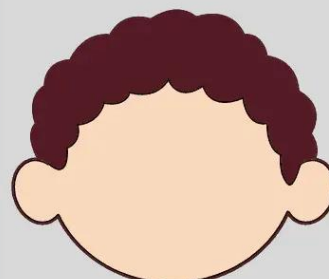
sad

hungry

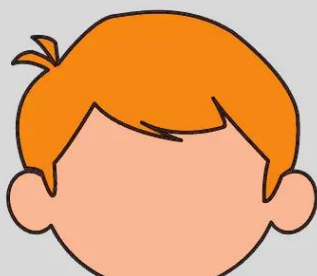
scared

angry

bored

sick

How are you?

FEELINGS PICTURE DICTIONARY

happy

sad

bored

confused

scared

tired

worried

angry

curious

disgusted

suspicious

shocked

hot

cold

hungry

thirsty

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกกลางบ่อหลุม ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านโคกกลางบ่อหลุบ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดทำนวัตกรรมร่วมกับคณะครูภายในโรงเรียน

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖